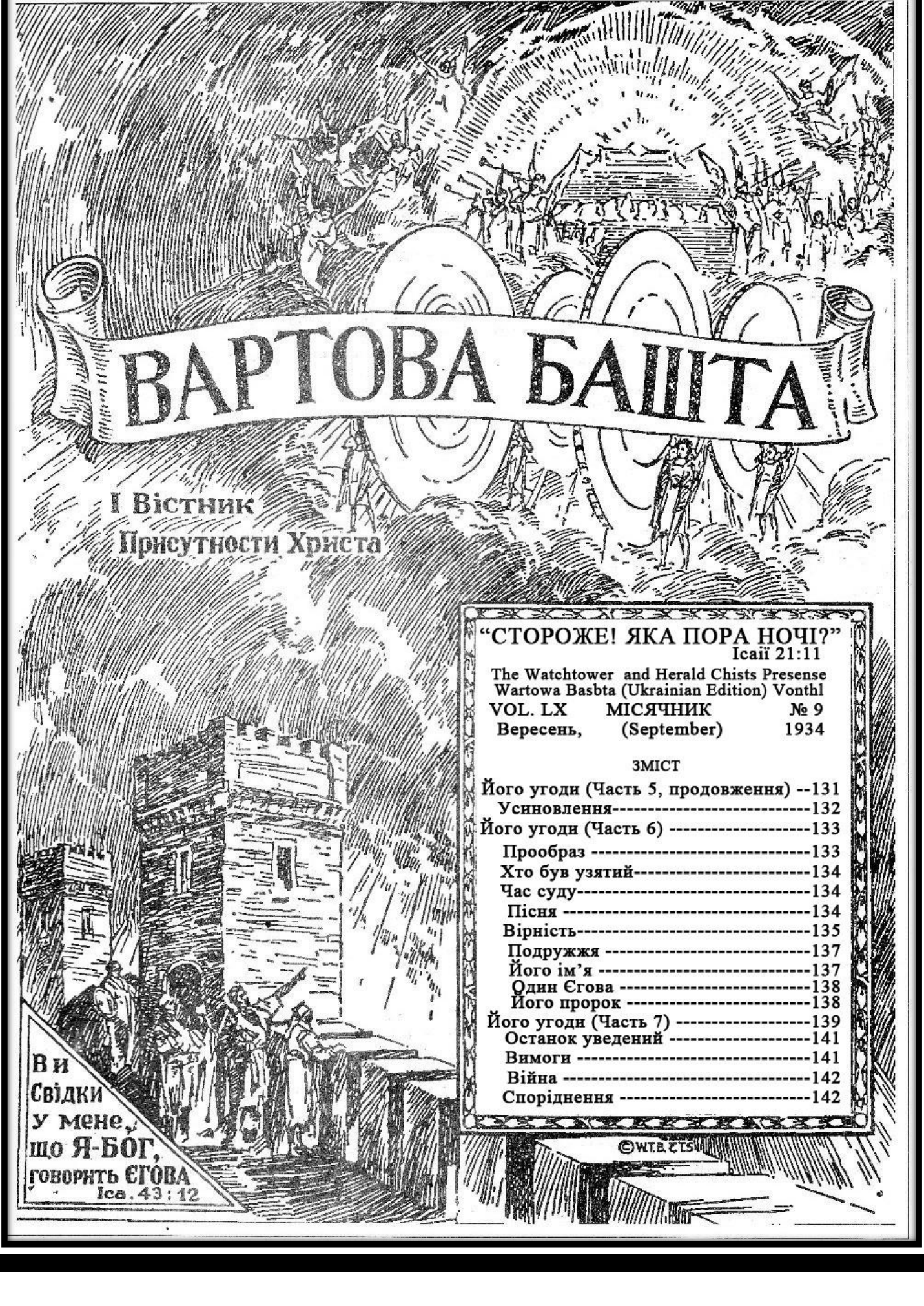

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthl

VOL. LX МІСЯЧНИК № 9
Вересень, (September) 1934

ЗМІСТ

Його угоди (Часть 5, продовження) --	131
Усиновлення-----	132
Його угоди (Часть 6) -----	133
Прообраз -----	133
Хто був узятий-----	134
Час суду-----	134
Пісня -----	134
Вірність-----	135
Подружжя -----	137
Його ім'я -----	137
Один Єгова -----	138
Його пророк -----	138
Його угоди (Часть 7) -----	139
Останок уведений -----	141
Вимоги -----	141
Війна -----	142
Споріднення -----	142

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TS

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним служою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoчі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможлиблює систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситись. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі. Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50. Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

(Продовження з сторінки 144)

35 Закон угода зроблена в Єгипті була додана до Авраамової угоди для певної цілі і на назначений час, але не змогла видати людей для имени Єгови, щоби вони могли статися частю насіння Авраамової угоди; для того вона була знесена. Зараз коли закон угода стала старою, нова угода була зроблена, а се був доданий або причіплений знаряд до Авраамової угоди; і через нову угоду люди для Єгового ім'я є вибрані і зроблені Його свідками проголошувати Його ім'я, а вірні є взяті в угоду о царство. Ізраїльський первосвященник носив ефод і нагрудник, зціплений на раменах дві части ефода разом. Так і великий Первосвященник Єгови, котрим є Ісус Христос, священник по віки по чину Мелхизедека, носить відвічальність Авраамової угоди, но-

вої угоди, царства угоди, котрі є знарядом угоди ужиті для виконання Його цілі. На тій часті ефода, що сходилися на раменах, було два онікс каміння, на котрих були вибиті імена, а сі були помішені в золоті. Ось так було представлено, що дванадцять відділів або поколінь духового Ізраїля, котрі є людьми для Єгового ім'я, становлять звязь між Авраамовою угодою а новою угодою. Отже ясным є, що всі угоди є угодами Єгови і Його знарядом до виконання Його волі або цілі, і що заховані або тайні річі відносно сього заміру є об'явлені для тих, що бояться Його і що вірно і радісно є послухні Йому. Найбільша річ зі всіх, яка є відкрита, то се святе ім'я Всевишнього, котре Він тепер уповні оправдає.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Вересень, 1934

№ 9

ЙОГО УГОДИ

(Продовження з минушого числа)

“Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість його; Бог бо сам суддя”. – Псальма 50:5,6

ЧАСТЬ 5

УГОДА Єгови з Авраамом була пізніше стверджена Ісаакові, опісля Якові, і далі ще дванадцяти родам Ізраїля (Юди), а головні при закон угоди. “Вічно пам’ятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів. Свій заповіт з Авраамом і свою клятву, котрою перед Ісааком клявся; і поставив її законом Якову, вічним заповітом Ізраїлеві”. (Псальма 105:8–10) І почув Бог голосіння, і спогдавав Бог заповіт з Авраамом та з Ісааком та з Яковом”. (2 Мойсея 2:24) Єгова виконав умовини Авраамової угоди взглядом Авраамових тілесних потомків через визволення їх з Єгипту через Мойсея й закон угоду, і через прогнання поган перед ними із землі Канаан. “І рече (Єгова): Се я покладаю завіт: Перед усіма людьми твоїми сотворю чудеса, які не творились на всій землі і у всіх народів, і вбачатиме весь люд, що проміж ним живе діло Господнє; страшенне бо те, що сотворю з тобою. Пильнуй же того, що я заповідав нині (в день установлення нової угоди) тобі. Се повиганяю перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв. І рече Господь Мойсейові: Позаписуй собі ці слова: Бо згідно з сими словами вчинив я з тобою (Мойсей представляв Ісуса Христа) і з Ізраїлем (представляючи духового Ізраїля, включаючи останок) завіт”. – 2 Мойсея 34:10,11,27

25 В гармонії з повисше наведеним типом Єгова ствердив Авраамову угоду з правдивим насінням, т. є., з Ісусом Христом, зробивши з Ним нову угоду. Через Ісуса Христа, Посередника, Єгова ствердив Авраамову угоду для членів тіла Ісуса Христа, себто, із духовим Ізраїлем, в такий самий спосіб, а іменно, через нову угоду, в котрій є виразно зазначений замір Єгови відносно сього насіння Авраама. Отже нова угода є додаток або причіпка до Авраамової угоди, так як задна частина єфоду священника була причіплена до попередньої частини його. Се далі ще попирає закінчення, що нова угода – се средство, яке уживає Єгова до вибрання собі людей для свого йм’я, котрі то люди будуть становити частину Авраамового насіння і будуть мати участь в оправданні Єгового йм’я.

26 Сара мала одного сина, і опісля вона умерла. Се не указує на кінець Авраамової угоди, ані на кінець Єгової організації; тому що вони не скінчать-

ся. По її смерті Сара не знаходиться в образі, і, розуміється, по її смерті вона не могла приводити більше дітей. Сара умерла тридцять сім років по народженню Ісаака і три роки перед ожененням Ісаака з Ребекою; бо Ісаак був сорок років віку, коли оженився. (1 Мойсея 25:20) Тоді по ожененню Ісаака з Ребекою, і більше чим три роки по смерті Сари, Авраам взяв собі іншу жену, котрої йм’я було Хетура. (1 Мойсея 24:67; 25:1) По смерті Сари Хетура взяла місце Сари і породила більше синів Авраамові, так як Рут, Моабитянка, взяла місце жидівки Ноемії в народженню насіння. Отже Хетура представляла Божу організацію, а не нову угоду. Вона і її сини разом представляли Божу організацію, породивши інших синів по народженню сина хлоп’яти.

27 Авраам, будучи старим чоловіком, і також Сара, будучи за старою родити дітей, Єгова створив чудо для них, спричинивши запліднення й народження сина Ісаака. Отже виходить, що ті шість синів від Хетури, що народилися сорок років по народженню Ісаака, породилися також чудесною силою Єгови. Відносно чудесного народження Ісаака: “(Яко ж написано: що отцем многим народам настановив я тебе) перед Богом, котрий оживляє мертвих (Аврамова сила заплідити Сару була мертва, і Бог в чудний спосіб оживив ту силу) і зове те, чого нема (як і Авраам колись не був отцем многих народів), так як те, що є (отже Бог змінив йм’я Авраама на Авраама, що значить “отець многих народів”, і се він зробив два роки перед народженням Ісаака). Котрий, окрім (проти) надії, в надії увірував, що бути йому отцем многим народам, по реченому: Так буде насіння твоє. В обітуванні ж Божім не сумнівня невірванням, а покріпшав вірою, давши славу Богові, і впевнившись, що Обіцявший здоліє й зробити”. (Рим. 4:17,18,20,21) “Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску край моря безліч”. – Жидів 11:12

28 Авраам був сто років віку, коли Ісаак народився, і в той час його тіло було так за добре як в мерця щодо народження дітей, як про се написано в четвертій голові до Римлян; отже сорок років пізніше його тіло було рівно ж мертве, если не біль-

ше, і для цієї причини Єгова ужив чудотворної сили, щоби Авраам міг мати шість синів від Хетури. (1 Мойсея 25:1,2; 1 Коринтян 1:32) Се було чудотворною силою Єгови, що Ісус Христос був початий в утробі чистої дівичі і пізніше народився. Тридцять років пізніше Єгова чудотворною силою породив Ісуса Христа як позатипічного Ісаака, “насіння обітниці”. (Маттея 3:16,17) Приблизно 1900 років пізніше, а іменно, в 1914 році “хлоп’ятко”, що значить царство Боже під Христом, народилося з Божої жінки або організації, і се також чудотворною силою Єгови. Рівно ж уживаючи чудотворної сили Єгови, Сион, представлений через Божу “жінку”, породив і інших дітей в 1918 році, і опісля. Отже Хетура здається ясно представляє Сион в народженню інших дітей по народженню сина хлоп’яти. – Ісаї 66:7–9

29 Шість синів Хетури не були сини Ісаака, але були сини Авраама; отже сини Хетури не могли представляти тих, що отримують життя на землі і котрі тут є названі клясою реституційною, тому що ті, що отримують совершенність людську будуть синами позатипічного Ісаака. Отже заключення мусить бути, що сини Авраама від Хетури представляли синів Бога Єгови народжених від Його організації Сиона відділені й відріжені від Ісуса Христа. Ті, що були взяті з між народів яко люди для Його йм’я, не є дітьми Христа, але братами Христа і синами Божими. (Жидів 2:11) Отже відношення Авраама до Хетури і її синів ясно представляє споріднення Бога до “інших синів” Сиона.

30 Єдиний Ісус Христос є великим Післанцем нової угоди. По народженню “сина хлоп’яти”, що взяло місце в 1914 році і пізніше, т. є., в 1918 році, Ісус Христос, великий Післанець нової угоди, прийшов до храму, щоб чинити суд. (Малахії 3:1) Там Єгова через Ісуса Христа, великого Післанця нової угоди збудував Сион, народивши найперше вірних святих, що давно повмирали у вірі, і пізніше вірний останок був введений в Сион і стався дітьми Божими; і останнє зібрання є представлене через народження Хетурою шість синів, котрі є синами Авраама, представляючи синів Божих. Ісус Христос ЄДИНИЙ – “насіння Авраама” після безуслівної угоди. “Авраамові ж виречені обітчування і насінню його. Не сказано: І насінням, яко про многі, а яко про одно: І насінню твоєму, що єсть Христос”. – Галат 3:16

УСИНОВЛЕННЯ

31 Се правда, що апостол каже в тій самій голові: “Скільки бо вас у Христа хрестилось, у Христа одяглися. Коли ж ви Христові, то ви насінне Авраамове, і по обітованню наслідники”. (Галат 3:27, 29) Але питання, як вони прийшли до Христа? Ясно, що через усиновлення. Усиновлення значить прийняти когось іншого за сина в родину. Члени тіла Христового представляють часть Авраамового насіння сим, що вони були приведені до Христа й прийняті й усиновлені в домі Божім, над котрим Ісус

Христос є Гетьманом і Головою. Вони не дістались в тіло Христове через те, що вони щось роблять. Аргумент апостола в його листі до Галат є, що вповні часу Бог післав Ісуса, “щоб викупив тих, шр під законом, щоб ми прийняли всиновлення. А що ви сини, то послав Бог Духа Сина свого в серця ваші, що покликуює: Авва, Отче! Тим же вже більш не невільник esi, а син; коли ж син, то й наслідник Божий через Христа”. (Галат 4:4–7) Дальше каже апостол: “Бо не прийняли ви духа неволі, знов на боязнь, а прийняли духа всиновлення, ним же покликуюмо: Авва, Отче!” (Римлян 8:15) Тоді апостол ясно каже, що довершення введення в Божу родину, взяло місце в часі відбудовання Сиону. “Не тільки ж (воно), та й ми самі, первоплід духа маючи, й ми самі в собі стогнемо, ждучи всиновлення, й збавлення тіла нашого”. (Римлян 8:23) Се була ціль Божя від почину привести й інших синів через всиновлення. “Наперед призначивши нас на всиновлення собі через Ісуса Христа, по благоволенню хотіння свого”. – Ефесян 1:6

32 Єгова сказав до Авраама: “В Ісааці наречеться тобі потомство”. (1 Мойсея 21:12) В часі сього заявлення Єговою Агара і її син були вигнані. (Галат 4:29,30) Около сорок років потім сини Хетури народилися. Ісаак –се син Божий по обітниці, котрий був типом на Ісуса Христа, насіння обітниці. Ісус, позатипічний Ісаак, – Один, а шість синів Хетури робить сім, що становить повне число Божественної родини.

33 Сини Хетури не могли наслідити з Ісааком “всього, що Авраам мав”, але Авраам дав тим шістьом синам подарунки. (1 Мойсея 25:5,6) Такі члени тіла Христового не можуть наслідити нічого самі від себе, тому що Ісус Христос є той, “котрого (Єгова) зробив наслідником всіх річей”. (Жидів 1:2) Ісус Христос наслідив царство три і пів роки перед приходом до храму, щоб чинити суд і відбудувати Сион, і ось такий довгий час взяло нім народилися інші діти Сиона і були приведені до Божої головної організації. Отже Ісус Христос є дійсним “насінням Авраама”. (Дії ап. 3:25,26) Через посередництво Ісуса Христа Його браття були взяті яко люди для Єгового йм’я, і сі вірні браття стались співнаслідниками з Ісусом Христом через всиновлення, а їх наслідде залежить від певних річей, а іменно: “Сей самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись”. – (Римлян 8:16,17) Інакше сказати, всі члени тіла є всиновлені в царський дім і стались навіки членами того дому если будуть вірні Богові, що стягає на них наруги й терпіння які впали на Ісуса Христа.

34 Ім’я “Хетура” є взате із першого кореня *катар*, що значить “курити”, себто, обернути в пахощі огнем. Найчастіше те слово є переложене на “палити пахощі”, і також, “палити жертву”; отже йм’я Хетура значить “пахощі” або “аромат”. Прекрасні поетичні слова відносно приходу Ісуса Христа яко

Царя і Судді до храму, “звучать”: “Хто сеся, що від степену йде, наче б окурювана стовпами диму з мирри й кадила, з порошоків в крамницях?” (Пісня Пісень 3:6) Коли цар їде на своїй носильниці, то з ним співтоваришать шістьдесят одважних восвод. (Пісня Пісень 3:7,8) Сини царського дому Бога є прилучені або введені в царську організацію Ісуса Христа в храмі. Отже їм’я Хетура піддає думку, що інші діти Сиона по приході царя й по народженню царства, є ті, що принесли жертву хаалення Богові, т. є., овочі уст своїх, даючи подяку Його імені, по відбудованню Сиона по 1918 році. (Жидів 13:15) Від того часу та жертва була “безперестанна”, що значить, що ворог ніколи не міг стримати її як се він стримав її в 1918 році, але по віки та головна організація співає в честь Єгови. (Одкриття 8:3) Ті, що вірно слухають Єгови й Ісуса Христа і вірно виконують їх задачі яко слуги нової угоди, є “пахощі Христові Богу”. (2 Коринтян 2:15) “Дитя хлопятко” народилось в 1914 році; в 1918 році, в Його приході до храму, воскресли вірні святі, що помирали у вірі і котрі мусіли попередити тих, що на землі, і потім до храму приведено вірного останка

землі. Отже прийняття тих інших святих до Божої царської родини було представлено через шість синів Авраамових від Хетури.

35 Коли поставити всі докази святого Писання побіч фактів які перевів Єгова, тоді безперечне заключення є, що нова угода не є угода, котра має до чинення з приверненням натурального Ізраїля або з якими іншими людьми до людської совершенності; але що нова угода се знаряд ужитий Єговою, щоби вибрати собі з між різних народів людей для свого їм’я, і що ті так взяті і котрі докажуть їх вірність є всиновлені до родини Божої і стаються членами царського дому, або царських святих. Се заключення в жадній мірі не заперечує правди, що земні або людські благословенства прийдуть для людей взагалі під час царювання Христа, але радше запевняє людству, що Єгова буде мати вірне насіння для цієї роботи відродження або благословення людей. Нова угода є установлена і має близьке споріднення з угодою о царство. Се царство оправдає цілковито їм’я Єгови.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го червня, 1934 року)

“Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство”.

— Луки 22:28,29

ЧАСТЬ 6

ЄГОВА завітував своємулюбому синові, Ісусу Ним у царстві.

Христу царство, котре то царство є головною організацією Єгови, і над котрою, розуміється, Ісус Христос є Головою і Господом. У назначенім часі Богом те царство, що є “святий город” або небесна організація, цілковито посвячена Богу Єгові, сходить від Бога із неба і перебирає справи світа. Єгова уповажнив Ісуса Христа, що Він міг завітувати своїм вірним братам часть або місце в тім царстві, щоби такі вірні могли статися частю Його царської організації. Се то царство або свята організація цілковито оправдає їм’я Єгови потім, як вона перше дасть свідоцтво о Його імені. Та угода о царство є відділена і відрізнена від нової угоди, але близько звязана з нею. Перш треба бути в новій угоді, щоби можна бути у царстві.

ПРООБРАЗ

2 Цар Давид був прообразом на царя, Ісуса Христа. Будучи Жидом, Давид підлягав під закон угоду що була зроблена в Єгипті; але се було тридцять і сім років по його народженню, що Бог зробив з Давидом угоду установити царство навіки. (2 Самуїла 7:1–29) Ісус Христос оголосив угоду о царство перший раз потім, як Він сказав ученикам про зроблення нової угоди. В той самий час, коли Він оголосив їм, що Бог зробив з Ним угоду о царство, Ісус сказав своїм вірним ученикам, що Він завітував своїм вірним братам, що вони будуть мати участь з

з Сорок років потім, як закон угода була зроблена в Єгипті і установлена при горі Синай, Бог приказав Мойсейові, щоби він зробив з Ізраїлем угоду в землі Моаб. “Се слова завіту, що Господь заповідав Мойсейові вчинити з синами Ізраїля, в Моабській землі, окрім завіту, що вчинив з ними на Горі Гореб гори”. (5 Мойсея 28:69) Та угода зроблена в землі Моаб представляла угоду о царство. Угода зроблена в Моаб була средством або знарядом для приготування ізраїльтян увійти в Канаан і служити Богу. Вона також представляла замір Єгови приготувати Його людей на землі від 1918 року. Невдовзі перед зробленням угоди в Моаб Єгова приказав Мойсейові приготувати ізраїльтян до воєнної служби. (4 Мойсея 26:1–4) В тім самім місці був табір ізраїльтян коли Балак, цар Моабів, наймив Балаама проклинати ізраїльтян. (4 Мойсея 22:1–24:25) Від тоді ізраїльтяни були післані виконати присуди Єгови проти Медіянів за дражнення Божих людей. (4 Мойсея 25:15–18; 31: 1–12) Натуральний Ізраїль в той час був у Моаб землі, котра не була назначена для їх насліддя. Так і люди Божі, взяті для Його їм’я, духові ізраїльтяни, є у світі але не є частю його в часі коли вони є взяті в угоду о царство,

4 Час і обставини, які окружали в часі зроблення угоди в Моаб представляли час і обставини, які окружали духового Ізраїля, коли він був узятий в угоду о царство. Ціль цієї угоди була також оправ-

дання імени Єгови. (5 Мойсея 1:3; 4 Мойсея 10:10) В часі, коли Єгова зробив угоду з Моаб, Він зачав свою владу серед своїх ворогів і задля сього Він уживав своїх типічних людей. Тоді Він був “царем в Ізраїлі”, коли покоління Ізраїля були зібрані разом в землі Моаб. (5 Мойсея 33:5) Землі на схід від Йордану були відбиті Аморітами під їх царя Сігона і через вбиття Ога, царя Базанського. (5 Мойсея 2:24–27; 3:1–11; 4:47; 29:7,8; 31:4) Сей край ворогів ізраїльських посідали тоді покоління ізраїльські, що виховували скот. (4 Мойсея 3:13–20; Йозії 1:12–18) Сі окружуючі обставини знаходять рівнобіжник в подіях, які перейшли від 1914 до 1918 року в сім, що Ісус Христос був післаний в 1914 році царювати серед ворогів Його, і тоді Він пійшов війною проти Сатани і його ангелів і викинув їх з неба. (Псальма 110:2; Одкриття 12:7–9) Сі й подібні собі обставини є сильними аргументами, що останок був узятий в угоду о царство по 1918 році й по народженню царства, і потім, як Ісус Христос прийшов відбудувати Сион.

ХТО БУВ ВЗЯТИЙ

5 В часі, коли угода в Моаб землі була зроблена, то Арон вже був помер і тоді ніхто не жив із тих, що вийшли з Єгипту і щоб були більше чим шістьдесят років віку окрім Елізара первосвященника, Йозії і Калеби, сей останний був сімдесят років віку. (5 Мойсея 1:36–39; 2 Мойсея 6:23; Йозії 14:6–11) Отже виходить, що більшість із тих взятих в угоду зроблену в Моаб були “молодці”, про котрих згадується пізніше в пророцтві. (Йоїла 2:28) “Злічи мені всю громаду синів ізраїлевих од двадцяти років і старше, по їх батьківських домах, усіх здатних до війська в Ізраїлі. Злічіть усіх од двайцяти років і старше, як заповідав Господь Мойсейові. І се синове Ізраїлеві, що вийшли з єгипецької землі. Се перелічені сини Ізраїлеві: шістьсот одна тисяча сімсот і трийцять. І рече Господь Мойсейові: Між тими розділена мусить бути земля в наслідде, по лічбі імен”. (4 Мойсея 26:2,4, 51–53) Хотя й Калеба був тоді сімдесят девять років віку, то він був почислений за молодого чоловіка сорок років, і се очевидно тому, що він був вірний Богу. (Йозії 14:6–11) Калеба був добрим представителем тієї кляси, котра також була представлена через Мардохея і Ноємію в часі, коли Господь Ісус Христос прийшов до храму, щоб чинити суд. Ревність Пінегаса, сина Еліазара первосвященника, робить з нього добрий прообраз на “молодців” згаданих в пророцтві Йоїла. – 4 Мойсея 25:6–13

6 Старша генерація ізраїльтянів, що була бунтівнича й нарікала, наповнилась страхом виконувати їх задачі й бажала повернути до Єгипту радше чим відперти ворогів, і через се цілковито зникла і ніхто з них не увійшов в землю Канаан. “Се ті, що перелічили їх Мойсей та Елеазар при Йордані, проти Єрихону. Та між синами не було ні одного чоловіка з тих, що були перелічені від Мойсея та Арона священника, як перелічували вони сини Ізраїля в

Синайському степу. Про них бо сказав Господь Мойсейові: Смертю помруть вони в степу, і не зістанеться з їх ні чоловіка, окрім Калеба Єфуненка та Йозея Нуненка”. – 4 Мойсея 26:63–65

7 В часі, коли Ісус оголосив угоду о царство своїм вірним ученикам, Юда, котрий був представлений через бунтівників і боязких, був відкинений геть і там він позостав. (Луки 22:28–30); Йоана 13:21–30) У храмі були “старці”, що нарікали, знаходили помилки, самолюбні і противники, – сі не були взяті у царство, і перед такими є замкнені двері до города. Від 15 жовтня 1932 року святиня була очищена. (Даниїла 8:14; *Вартова Башта*, з жовтня 1933 року) Коли ізраїльтяни полишили Синай, вони були всі в лінії до обіцяної землі, але лише мале число увійшло. Протягом періоду роботи Іллі і аж до часу приходу Господа до храму, многи духові ізраїльтяни були в дорозі до царства, але ті, що поповнили гріх Самарії, котрі нарікали і знаходили помилки і противилися, і котрі боялися одважно проголошувати вість про Боже царство проти ворога, ті полишилися. Ті ж, що були взяті в угоду о царство мусіли доказати їх вірність аж до того часу.

ЧАС СУДУ

8 Прихід Господа Ісуса до храму зазначив час Його суду. Перед тим часом суд мусів чекати, тому що справедливість була одна із “запечатаних скарбів” Єгови. В часі зроблення угоди в землі Моаб, беззаконність Аморітів була повна і час на виконання присудів проти них був прийшов. (1 Мойсея 15:16) Так і коли Господь Ісус появився в храмі, щоб чинити суд, беззаконність “християнства” була повна, але найперше суд Божий мусів розпочатися від дому Божого. (1 Петра 4:17) Порядок суду Єгового здається був ясно представлений через слідує: “І промовив: Господь зійшов від (перше із) Синая і явився (вдруге) із Сеїра; засіяв (в третє) із Паран гори і прийшов із тьмами сьвятих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх”. (5 Мойсея 33:2) Тут гора Синай, згадана перше, красно представляє Божу святиню. “Колесниця Божа двічі десять тисяч, тисячі і знов тисячі; Господь між ними – Господь живущий у святині Синая”. (Псальма 68:17) Гора Сеїра, згадана друга зряду представляла “лукавого слугу” клясу, “чоловіка гріха”, “сина погибелі”. Гора Паран здається представляє кляс “вибраних старших”, котра колись була в лінії до царства, бо се було в пустині Паран, що Єгова усунув невірних старших. (4 Мойсея 12:16; 13:26–33; 14:1–39) Порівнай се із словами Юди: “Пророкував же про сих і семий від Адама, Енох, глаголючи: “Ось, йде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних, за всі діла безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні”. Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лиця задля користи”. – Юди 14–16

9 В краю Моаб Єгова сказав Мойсейові, що між

тими, що зробили з Ним угоду, було много, що не були щиро й правдиво посвячені Йому. (5 Мойсея 31:16–29) Подібно річ малась з тими, що були взяті в храм і в угоду царства, потреба вимагала очищення із нещирих, включаючи і тих, що самолюбно шукали й приймали позиції старших, і котрі вперто ходили після своїх самолюбних бажань і через те не були цілковито посвячені Богу й Його царству. Там не може бути миркачів і нарікателів, противників або самолюбних або бунтівників і рівночасно перебувати в угоді о царство. Ті, що перебувають в очищенім храмі, є в єдності з Христом. Се час мира в мурах сього славного місця, і всі в сім домі мусять старатися о добро для всіх інших в нім. (Псальма 122:7–9) Ті в угоді о царство, і що були взяті яко люди для Божого ім'я, мусять поступати рам'я в рам'я і дбати о справи царства, і безперестанно співати хвалення Бога Єгови.

ПІСНЯ

10 Пісня – се доказ радості. Отже се було на місці, коли Мойсей, яко знаряд Божий, оголосив ізраїльтянам в землі Моаб услівя угоди там зробленої, що він зложить і заспіває пісню, що Він і зробив. Ізраїльтяни мали вскорі виступити до війни й увійти в обіцяну землю. Та пісня, котру він співав в землі Моаб, предсказувала далеко більше чудову пісню, що малась співати при вході Божих вибраних людей в угоду о царство. Та більше чудова пісня тепер співається. Слова тієї пісні Мойсея виходять від Бога Єгови, і Мойсей, ділаючи як слуга Єгови, висказував ці слова пісні, а іменно: “Прихилітесь небеса, я промовляти буду; слухай і ти, земле, слова з уст моїх! І Нехай же, як дощ, ллється наука моя, як роса промова моя, як рісні краплі на траву, як буйний дощ на билину. (5 Мойсея 32:1,2) Та пісня робить великий натиск на велику правду, а іменно, що головна ціль тієї угоди є оправдання ім'я Єгови; що ім'я Єгови мусить бути знане й вивисшене в цілій вселенній. Взиваючи до слухання всіх умово-духових, ся пісня приписує всяку доброту і ласкавість Єгови, і тоді каже: “Бо ім'я Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! Він скеля: Діла Його звершені; всі бо дороги Його справедливі. Він Бог вірний і без оман, справедливий і правдивий!” (5 Мойсея 32:3,4) Дальше та пісня розказує про присуди Єгови і повідомляє Його завітуючих людей, як вони поламали їх угоду. “Та вони зледащіли; се кошло, що перевернулось і спроневирилось соромними вчинками, від котрих далекі сини його”. (5 Мойсея 32:5,6) Говорячи про свою справедливість і суди Єгова пригадує своїм людям, що гнів, (себто, оправдання Його ім'я) належить до Нього. “Моя пімста і відплата буде того часу, як ноги їх хитатимуться; день бо погибелі їх близько а що чекає їх, те вже постигає їх. Но Господь судитиме нарід свій і змилює над рабами своїми, як побачить, що поникла їх сила, і не стало ні невольника ні вільного”. (5 Мойсея 32:35,36) Тоді та пророча пісня показує, що Єгова доконає своїх присудів

своїм блискучим мечем, себто через Того, кого Він назначив яко Суддю всіх річей і Оправдателя Його великого і святого ім'я: “Як вигострю блискучого меча мого і рука моя на суд підніметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм”. – 5 Мойсея 32:41

11 Ся пісня Мойсея сходиться якраз з піснею Мойсея і Агнца, котра була співана, коли Сион будувався і коли останок був взятий в угоду о царство. Образ сей представляє всіх членів сто сорок чотири тисячі, що включає останка на землі, стоячого коло “шкляного моря”, що є символом присудів Єгови, котрі то присуди тепер об'явлені останкові, яко ж написано: “Справедливість твоя, як високі гори, суди твої, як глибину велика; ти, Господи, спасеш людей і скотину. Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські сховку шукають у тіні крил твоїх”. – Псальма 36:6,7

12 Та пісня на рівнині Моаб тепер знаходить більше сповнення в словах Більшого Мойсея, а іменно: “І співають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнца, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святих. Хто не убоїться Тебе, Господи, і не прославить імени твого? Ти бо один святий, бо всі народи прийдуть і поклоняться перед Тобою; бо Твої суди об'явилися”. (Одкриття 15:3,4) Сю пісню тепер співають сто сорок чотири тисячі зібрані до Ісуса Христа в Божу святу організацію, і там співається та нова пісня, котрої лише 144,000 можуть навчитись і співати. – Одкриття 11:1–4

13 Пісня Мойсея була свідоцтвом тоді проти невірних в Ізраїлі, і та пісня співана тими, що під Більшим Мойсейом, мусить бути співана в уха тих, що показалися невірними до їх угоди чинити волю Божу і яко свідоцтво проти них. (5 Мойсея 31:19–22) У своїм часі присуди будуть виконані проти невірних. (5 Мойсея 32:25,28,33) Присуди Єгови не є даремні ані маловажні, але напевно є найважніші. (5 Мойсея 32:46,47) Єгова розпорядив і постарався о присуди для природного Ізраїля, а тепер він також постарався о суд духового Ізраїля, котрий то суд бере місце в храмі. Прийшов час радості, отже час співу, тому що духові ізраїльтяни були взяті для імени Єгови, котрим Він дав своє ім'я, зробивши їх своїми свідками, і тепер вони виступають до війни, і, доказавши їх вірність, вони скоро увійдуть у вічну “обіцяну землю”. Той Більший Мойсей, цар, є з ними, і Він поведе вірних до цілковитої перемоги і для оправдання ім'я Єгови. Се – час радості Господньої і вірні були запрошені увійти в Його радість.

ВІРНІСТЬ

14 При кожній угоді, коли одна або більше сторін беруть участь, тоді мусить якась вартісна річ переходити від одної сторони до другої. Вірне виконання умовин або розпоряджень становить добру і вартісну річ одної сторони до другої. Єгова умовинами своєї угоди зобов'язує себе тримати й виконувати умовини її. Єгова все вірний, і інші сторони тієї

угоди мусять бути рівно ж вірними, jeśli вони бажають приподобатись Богу й бути ужиті для Його цілей. “Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячні роди завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його”. (5 Мойсея 7:9) Се через вірність Єгови і через вірність тих, що Він взяв їх в угоду о царство, що Його ім’я буде оправдане. (Ісаї 49:7) Через цілу п’яту книгу Мойсея раджено вірно посвятитися Єгови. Ті, котрих Бог признав і котрі будуть мати часть в оправданні імені Єгови, ті будуть “Господеві присвячені”. (Захарії 14:20) Поклик до царства був даний і многі відповіли на той поклик. Ті, що були вірними до часу, коли Господь Ісус Христос прийшов до храму, ті були “покликані й вибрані”, і, будучи взяті в угоду о царство, вони мусять доказати їх вірність. (Одкриття 17:14) Лише ті, що будуть вірними аж до смерті, отримають вінець життя. (Одкриття 2:10) Ті ж, що були колись в ряді до царства, але не були вірними, упали. “Вони бо коділо зовсім зледащіли, діти, в яких нема вірності”. – 5 Мойсея 32:20

15 Мойсей був “вірний у всім домі своїм”, і його вірність була свідоцтвом для всіх, що прийшли опісля. Ісус Христос є вірний у своїм царським домі; і підстава згадана в угоді о царство є, що всі члени мусять бути вірними. (Жидів 3:5,6) “Вірен, Хто покликав вас, Він і зробить (се)”. (1 Солунян 5:24) “Вірен же Господь, котрий утвердить вас і збереже від лукавого”. – 2 Солунян 3:3

16 Єгова запевнив тих, що з Ним в угоді, що Він буде вірний, і що вірності вимагається від усіх тих, що були взяті в угоду. Для того тим, що були взяті в угоду, сказано: “Будьте святі, бо я свят”. (1 Петра 15:16; 3 Мойсея 11:44) Ті, що є в угоді о царство є праведні або оправдані силою, що вони в Христі, і отримавши ризи справедливости, “праведні будуть жити вірою своєю” і вірністю. – Аввакума 2:4

17 Угода зроблена в Єгипті й затверджена при горі Синай вимагала від ізраїльтянів вірности, і вони зобовязались бути вірними умовам тієї угоди. Угода зроблена в краю Моаб була додана ізраїльтянам, тому що Єгова знав наперед про їх упертість, бунтівництво і беззаконність між людьми Ізраїля по смерті Мойсея. (5 Мойсея 5:1–33; 31:16–30) Отже угода в Моаб була зроблена з konieczности задля вірности зі сторони ізраїльтянів, котра то вірність мала бути доказана через повне послушення до Божих заповідей. Ізраїльтяни тепер сталися вибраними людьми Божими, і вони мусіли доказати їх вірність, jeśli вони мали отримати Боже признання і благословенства. “І промовили Мойсей і священники Левити до всього Ізраїля словами: Утихомирись і слухай Ізраїлю! Дня сього став єси народом Господа, Бога твого. Слухай же голосу Господа, Бога твого, і сповняй заповіді його і установи його, що їх сьогодні заповідаю тобі. (5 Мойсея 27:9,10) Порівняй се з заповідями Господа Бога до тих, що були взяті в храм, а іменно: І станеться те,

коли широко слухатимете голосу Господа, Бога вашого. (Захарії 6:15) Сі вірні одиниці сталися стовпами храму Божого.

18 У Писаннях не згадується нічого про жертву з звірят і про кроплення кровю при робленні угоди в Моаб землі, хотяй се був день нового місяця. (2 Паралипоменон 2:4) У Божественній записці третьої й четвертої книги Мойсея священники, намет і звірята офіри були головною точкою, але не так при робленні угоди в землі Моаб. Се показує, що вірність є ключем тієї угоди в Моаб, і що жертва, котра представляла жертву викупу і роботу примирення Христа, не була вистарчаючою і недостаточною для тих, що були взяті яко люди для імені Єгови, jeśli б вони пішли в недолю сатанської організації і у смерть, хіба що ті в угоді були б цілковито й вірно послушні їх обітові. Іншими словами сказати, вони мусять бути вірними понад усе інше. (5 Мойсея 23:21–23) Єгова вибрав тих ізраїльтянів яко людей, що мали увійти в Канаан землю, найважнішою річчю для них було бути вірно послушними до голосу Єгови. (5 Мойсея 6:1–3) Пізніше Єгова через свого пророка сказав до того народу: “Так говорить Господь сил, Бог Ізраїля: Прибавляйте собі всепалення ваші до кожної жертви вашої, та й їжте м’ясо її. Я бо не говорив і не заповідав отцям вашим про всепалення й жертву, як виводив їх із Єгипту. Но дав їм таку заповідь: Слухайте голосу мого, то я буду Богом вашим, а ви будете людьми моїми; і ходіте кожною дорогою, що я вказую вам, щоб вам було добре. (Єремії 7:21–23) Се доказує, що ті взяті в угоду о царство мусять бути послушні приказам Більшого Мойсея і що послушення краще над жертву.

19 Яко дальший доказ, що угода зроблена в Моаб землі представляла угоду о царство, завважте слідує: Царство належить до Бога Єгови, котре Він приготував і дав своєму любому синові, Ісусу Христу. Річи приналежні до царства є представлені через камінну гору, і в пісні, яку написав і співав Мойсей в Моаб землі, по приказу Єгови, там перший раз в Писаннях Єгова є названий Скалою. Він – Скала, і всі діла Його звершені, Він – Цар предвічности. (Єремії 10:10) Він є велика Пристань і охорона своїх людей. (5 Мойсея 32:4,15,18,30,31) Єгова виразно є названий в 5 книзі Мойсея яко Цар. “І він був цар Ізраїля, як збирались голови народу, всі покоління Ізраїля”. (5 Мойсея 33:5) Се показує, що вірний останок є уведений в угоду царство по вибранню святих Єгови до Нього в храмі.

20 У другій книзі Мойсея Єгова зробив обітницю ізраїльтянам на підставі їх вірности до угоди зробленої ним, коли Він вивів їх з Єгипту, і каже: “І будете в мене ви царством священним, народом вибраним”. (2 Мойсея 19:6) Але поучення щодо будучого царя ізраїльського є виразно подані в 5 книзі Мойсея. (17:14–20; 28:36) Головні точки які мали виконати ті, що мали статись остаточно членами царського дому Єгови мусіли бути цілковито

послушні Більшому Мойсейові, і тут нема іншого виходу. – Дії ап. 3:23

ПОДРУЖЕ

21 Закон який кермував подружем є зазначений в 5 книзі Мойсея в угоді Моаб землі, і в жадній іншій книзі Писання. (5 Мойсея 25:5–10) Один текст зазначений в Біблії який відноситься до закону подружа є відносно царського покоління Юдиного в користь царя, який мав вийти з того покоління. (1 Мойсея 38:1–30; Рут, голова перша до четвертої) Очевидно, що закон подружа відносився до царства, з котрим то законом останок Єгови мусить числитися в сповненню пророчого образу зробленого через Ноему і Рут в принесенню овочів царства і в гармонії з угодою о царство.

ЙОГО ІМ'Я

22 При угоді в Моаб землі ім'я Єгови має переднє місце. Перед зробленням угоди в землі Моаб визов про ім'я і найвисшність Єгови не був зрозумілий; так і перед відбудованням Сиону і взяттям останка в храм Божі вибрані люди не розуміли великого визову про ім'я й найвисшність Єгови: “Тільки Господь не дав вам серця, щоб пізнати, і очей, щоб бачити, і ушей, щоб чути, аж до сього дня”. (5 Мойсея 29:4) Коли цар вступив на свій престіл, і вірний останок був зібраний до Нього в храмі, вони побачили перший раз великий визов даний Єговому імені, і потім вони є знані як “охочі в день Його потуги”, і вони радуються звідати про ім'я Єгови. “В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї”. (Псальма 110:3) Страх перед тим великим і страшним ім'ям є конечний, щоби бути вірним. – 5 Мойсея 28:58

23 Пісня про суд співана Мойсейом при робленню угоди в Моаб землі виставляє наперед ім'я Єгови і показує, що воно мусить бути проголошене широко вірними свідками Єгови, і про котрих написано: “Бо ім'я Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому!” (5 Мойсея 32:3) Єгова визволив своїх поневолених людей в 1919 році з неволі організації Сатани, і се було представлено через угоду в Моаб. Божі завітуючі люди були розкинені і переслідувані, повстримані в їх роботі, і се dokonано руками ворога. Єгова не визволив їх ради останка, але ради свого власного імені і щоби стримати наругу ворога проти святого ім'я. В доказ сього є написано: “Я сказав би: Розсію їх і зроблю кінець їх пам'яті між людьми! Коли б не пиха ворогів їх, та коли б вороги їх, побачивши се, не мовляли: Не Єгова зробив все се, а потужна рука наша!” – 5 Мойсея 32:26,27, А.П.В.

24 При робленню угоди в Моаб і перед тим, нім вони перейшли ріку Йордан до Канаан, Єгова висказав свій замір вибрати одно місце для свого дому або храму і там покласти своє ім'я. В сім Єгова представив і предсказав, що коли Сион відбудується і останок буде зібраний до храму під Ісуса Христа

і коли Бог покладе своє ім'я, тоді всі жертви хвалення мусять бути після правил тієї організації і через Його організацію, а не після кожного чоловіка вибагань або бажань. “А пійдете на те місце, що вибере Господь, Бог ваш, з усіх ваших поколінь, щоб там поставити ім'я своє, і там пробувати; і будеш туди вчащати. І туди будете приносити всепалення ваші і заколювані жертви ваші і десятини ваші, і жертву приношення рук ваших, і обітниці ваші і добровільні жертви ваші, і перваки вашої скотини буйної й дрібної”. (5 Мойсея 12:5,6) Робота Єгови мусить бути виконана після правил Його організації. “Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима його”. (5 Мойсея 12:8) Декотрі одиниці, що були приведені в Сион і помазані, не могли побачити потреби цілковитого послушення до інструкцій приходячих через Божу організацію. Вони не оцінюють факту, що Господь Ісус є головою в Сионі, і що інструкції приходять від Нього. Ті зарозумілі одиниці вперто роблять те, “що їм здавалось правим перед очима їх”, і се противиться приказам Господнім. (5 Мойсея 12:8) Ім'я Єгови можна шанувати лише через виконання Його волі, а не поступати після волі якогось чоловіка. (5 Мойсея 26:1, 2; Приповісті 3:5,6) Оправдання Єгови є возвеличене яко найбільша важна справа, і та часть, яку останок має в оправданню святого ім'я є показано в законі відносно подружа, що було пізніше показано і записано в книзі Рути, значіння чого Бог об'явив своєму останку потім, як вони були приведені до храму і в угоду о царстві.

25 Ті всі, що отримали признання Єгови яко Його вибрані люди, мусять затримати їх невинність до Нього. Сю то саму річ Диявол сказав, що чоловік не може зробити; але вірні докажуть, що вони можуть се зробити. Пісня Мойсея в Моаб землі возвеличує ім'я Єгови. В ній є заявлена невинність Єгови, Його святість і Його гідність пошани: “Він скеля: діла його (включаючи останка, взятого для Його ім'я) звершені”. (5 Мойсея 32:4) Всяка неправність, беззаконство або зіпсуття зі сторони визнаних людей Божих не може бути приписана Єгові, але муситься сказати про всіх таких, що “вони (вибрані старші вперто чинять у свій власний самолюбний спосіб, той “чоловік гріха” “син погибелі” кляса) зледащили; се кошло, що перевернулось і спроневилось соромними вчинками, від котрих далекі сини його”. – 5 Мойсея 32:5

26 Єгова не буде терпіти беззаконства, крикунів, або нарікання із сторони тих, що були введені в угоду о царство. Се було представлено через пісню відносно Моаб угоди, у котрій Господь сказав про беззаконників: “І промовив він: Заховаю лице моє від них, побачу я, як кінець їх буде; вони бо кошло зовсім зледащили, діти, в яких нема вірності. Вони завдали мені жалю своїм Не-Богом, розгнівили мене своїми марностями: тим то завдам і я їм жалю не народом, народом безумним завдам їм горя”. – 5 Мойсея 32:20,21

27 Ті що будуть мати часть в оправданню ім'я Єгови мусять затримати їх невинність взглядом їх, і тому написано: “Ти ж мусиш бути звершеним перед Господом, Богом твоїм”. (5 Мойсея 18:13) Єгова не дасть перемоги своїм вибраним людям тому, що вони гідні її, ані за їх природну праведність або вироблену, але задля оправдання своїх висказаних обітниць і свого ім'я. – 5 Мойсея 9:4–6

ОДИН ЄГОВА

28 Ті, взяті в угоду о царство, тепер зачали оцінити правду, що є лише один Єгова Бог; а многі інші, що називають себе синами Божими, є засліплені до цієї великої правди. Всевишність Єгови є стверджена в угоді Моаб, і се ті, що знаходяться в тій угоді о царство, що возвеличують сю велику правду тепер. “Нема над Бога Ізрайлевого, що несесться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!” (5 Мойсея 33:26,27) Ті, що бажають, можуть вибрати собі іншого бога, але вірні будуть цілковито посвячені Богу Єгови. Єгова тепер взиває майбутніх богів ворога, щоб вони відкрили себе. Сю правду Він велів Мойсейові голосити, і ось прийшов час на полагодження сього визову і Божі вибрані люди мусять голосити про Його присуди.

29 Нема кільканацять Єговів, котрі б мали кожний з окрема свою волю і відмінну роботу. Є лише один Бог. Останок тепер бачить і оціняє їх Богом даний привилей проголошувати ім'я одного й правдивого Бога Єгови, і се вони роблять з великою радістю в серцю. Як се було сказано до натурального Ізраїля в Моаб землі, так і тепер Більший Мойсей, Ісус Христос каже до духового Ізраїля зібраного до храму: “Слухай Ізраїлю: Господь, Бог наш, єдиний Господь! І мусиш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією силою твоєю. І слова сі, що я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в серці твоєму”. (5 Мойсея 6:4–6) Правдиві й вірні святі поклоняються одному правдивому Богу, і се є перша заповідь, себто перша щодо часу, і найважніша, як про се Ісус заявив. (Марка 12:29,30) Ся перша заповідь стала частю угоди о царство. Єдиному Єгови треба кланятися понад усе інше. (5 Мойсея 6:1–8) Люди взяті з між народів для Його ім'я мусять бути святістю для Єгови, означуючи, що вони були цілковито посвячені Богу Єгови, і що вони не будуть спокушувати Єгову, ані вони не будуть годитися з ворогом і його організацією, тому що Єгова не буде терпіти їм. – 5 Мойсея 6:16; Маттея 4:7

30 Річи які були наложені на натурального Ізраїля через угоду в Моаб тепер мусять виконувати ті, що є в угоді о царство, а іменно, вони мусять служити Єгови з радістю в серцю, а не з наріканням, інакше клятва впаде на тих, що не служать Йому властиво. (5 Мойсея 28:47) Жертва для Нього мусить бути без казни; отже не можна погоджуватися

або мішатися в річи й практикування диявольської організації із роботою Єгови, такі річи як почищення чоловіка, що є “гріхом Самарії”. Очевидно Божий замір є, що Його люди мусять свідомо, охочо й радісно бути цілковито посвячені Йому. (5 Мойсея 16:21,22) Служба Єгови мусить виконуватися в місці, де Він поклав своє ім'я, що значить в Його організації, котрої Ісус Христос є головою. (5 Мойсея 16:10–17) Всякий, що думає, що він є в лінії до царства й вперто йде своїм власним шляхом і не зважає ані не ходить із Божою організацією, той ломить се право царства.

31 Десятина, що є десята часть, символічно представляє все, що хтось посідає, і що мусить бути віддане на службу храму і мусить бути представлене в місці Його ім'я, себто, в Його організації. (5 Мойсея 26:1–19; 12:6; 14:22–29) “Принесіте всі десятини в комори в святині, щоб у мойому дому було що їсти, та хоч тим витребуєте мене, говорить Господь сил небесних: чи тоді не повідчиняю я вам отвори небесні й не пошлю вам благословення над міру?” (Малахії 3:10) У храмі Божім, в місці Його ім'я, мусить бути єдність в служенню Його імені. (5 Мойсея 12:5–18; 16:1–17) Ті, задля котрих та нова угода є установлена, були зібрані в храм і взяті в угоду о царство і є в єдності з Христом, і вони всі далше повинні бути в єдності й вірно служити Йому. На думки одиниць і на їх бажання не можна звертати уваги. Ставши членами Божої організації особистість сотворіння зникає і всякі думки їх проти Божої вираженої волі є мильні. Першу річ на яку треба зважати, то се на волю Божу, і всі в угоді о царство мусять радісно й гармонійно і послухно відповісти на Його волю. Ті, що возьмуть інший напрям, і тим самим беззаконний шлях, напевно будуть забрані геть із царства. Лише ті, що затримують їх невинність, перебувають в єдності і вірності в Христі, будуть сияти наче сонце під час, коли інші будуть забрані геть. (Маттея 13:41–43) Їх все мусить і буде посвячене цілковито Єгови.

ЙОГО ПРОРОК

32 Се було в Моаб землі, що Мойсей вперше розголосив обітницю Єгови розбудити Пророка на котрого Мойсей був лише типом або тінею. (5 Мойсея 18:15–19) Не скорше аж поки останок був уведений в храм, ся велика правда була відкрита їм, що один Ісус Христос є великим пророком предказаний через Мойсея. (Гляди *Вартову Башту*, 1933 рік, сторони 115–120) Першенство Єгового пророка було предсказане в словах записаних в 5 книзі Мойсея відносно угоди зробленої там. (5 Мойсея 34:10–12) Отже ті, до котрих Більший Мойсей був висланий, мають далеко більшу відвічальність, чим люди натурального Ізраїля. Останок, будучи поінформований о великім визові, який має бути полагоджений, і будучи в угоді о царство, вони не можуть годитися з жадною частю сатанської організації, але що останок мусить без застереження і абсолютно посвятитися і бути послухним

Єгови і Його великому Пророкові. Більший Мойсей приготував дорогу перед Єговою, тоді негайно прийшов до храму і зібрав до себе святих Єгови, і тоді привів до угоди о царство тих, що до того часу доказали їх вірність. Потім Більший Мойсей, Ісус Христос, яко знаряд Єгови, зачав відкривати останкові значіння пророцтва, і вони мусіли вибирати між великим Пророком і Слугою Єгови або слугами Диявола і його представителів. Многі думають, що вони представляють Бога але вдійсности є послідувачами і знарядом Сатани. Як колись многі з натуральних ізраїльтян стались невірними, так і тепер є такі, що були в лнії до царства, стались невірними і сі невірні не хотять слухати Великого Пророка. Ті, що є в лнії до царства і котрі відмовляються служити Христові цілим серцем і в послушенстві, прийдуть до нещасного кінця. – 5 Мойсея 18:13–19; Дії ап. 3:19–23

33 Смерть Мойсея не відобрала провідництва від Ізраїля, тому що Йозуя наступив по нім і провадив ізраїльтян до Каннан. Відносно угоди царства, що була представлена через угоду в Моаб землі, непобідиме провідництво через Єгового великого Пророка, Ісуса Христа є запевнене для останка. Сим вірним одиницям є цілковито і вповні запевнено, що если вони будуть перебувати в храмі і вірно і радісно слухати Божого великого Пророка, то вони отримають цілковиту перемогу на славу Єгового ім'я. Ся перемога не прийде через се, що вони роблять, але ся перемога Єгови буде дана їм через Ісуса Христа, яко Його великого знаряду і на славу і оправдання Єгового великого ім'я. – 1 Коринтян 15:57

34 Ісус Христос, Більший Мойсей, провадить суд в храмі після волі Божої. Він обіцяв, що ті, що були взяті в угоду о царство, будуть сидіти з Ним і судити дванадцять родів Ізраїля. Се значить, що в першій мірі ті, з котрих складаються духові ізраїльтяни, себто, народжені, з духа, із котрих царський дім є вибраний. Із цієї обітницї Господа можна розумно заключити, що вірні воскресші святі, зібрані в

Сион найперше мають часть в суді, подробиці чого не відкриті нам. Отже питання є, чи ті, що остались на землі, т. є., останок, мають часть в тім суді? На се питання Писання відповідають: “Тим же ні про що перше часу не судіте, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець; а тоді похвала буде кожному від Бога”. (1 Коринтян 4:6) Господь, великий Суддя, прийшов, і Він спричинив, що вірні, котрі були взяті в угоду о царство, засіли з ним в небесних місцях, себто, в храмі. Отже се час суду, і здається ясным є, що робота останка на землі відносно суду є проголошувати написані присуди Єгови і сим чином вони мають часть у судженню. Ім'я Єгови мусить бути тепер знане; Його пімста мусить бути проголошена; але се й не вірному останку, з котрого складаються Його свідки, є дозволено проголошувати сі правди. Останок не має давати вироку про ніяку вину або про невинність жадної одиниці, але вони мають проголошувати закон або правила суду Єгови, котрі відносяться до послушних і до непослушних. В сей спосіб сі в угоді о царство мають часть в роботі судження після волі Господа. Присуди Єгови є вже написані, і Його святим зібраним до Нього припоручено проголошувати сі присуди, що вони мусять робити. Се вони роблять з піснею хвалення, і Єгова любується їх вірністю у виконанню їх задач в сім взгляді. Відносно сього є написано через Божого пророка: “Бо Господь любується своїм народом; він украшає смиренних спасенням. Да торжествують праведні у славі, радуються на ложах своїх! Славославля Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч у руці їх, на одмищення народам і кару племенам; щоби царів їх у кайдани забити, й дуків їх в залізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників його. Хваліте Господа!” (Псальма 149:4–9) Єгова відкриває своїм вірним свою волю відносно них.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го червня, 1934 року)

“ Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм”. – Псальма 25:14

ЧАСТЬ 6

УГОДА Єгови – се Його воля або виражений замір в Його слові у котрім зазначені средства, які Він уживає, щоби установити свою волю. Його воля не є Його “план, тому що се не було б згідним для Всемогучого робити план. Його замір напевно буде доконаний, і Він вибирає средства для виконання того ж. Замір Єгови є тайний, і через се захований від усіх сотворінь, котрі не добавають малозначности чоловіка і доброти і найвисшости Єгови. Чоловік, що не боїться Бога, не може властиво оціняти споріднення сотворіння до Сотворителя. Страх не значить лише пошана, честь і пова-

жання Бога. Се значить більше чим те. Чоловік, що зрозуміє, що Бог є всесильний, і що Він не може признавати того, що є несправедне, і котрий пізнає і оціняє, що всі люди несовершенні і не можуть стати перед Богом і жити, такий чоловік зачинає боятись Бога, і се є початок мудрости. Він мусить мати певне знання про Бога нім він може зачати набувати мудрости. Чоловік, що боїться Бога, бажає пізнати Його волю і тоді чинити її. Чим більше він вчиться, тим більше він пізнає, що сотворіння є упавші і не можуть стати перед великим Сотворителем. І тоді він постійно росте в Божественнім

страсі. У сім стані ума чоловік може вчитися і вибрати добру дорогу. “Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має”. (Псальма 25:12) Такі то покірного ума й послушні одиниці перебувають в страсі Божому, шукають пізнати Його, і Бог відкриває їм свій замір або свою угоду. Чоловік, що думає про себе високо не боїться Бога і тому не може оціняти ані розуміти Божого заміру або угоди. Отже Бог обіцяв, що Він покаже свою угоду для тих, що бояться Його. Сю обітницю Він дотримав, як доказують достаточні факти.

2 Ізраїльтяни бачили об’явлення Божої сили, коли Він випровадив їх із Єгипту. Від часу до часу Він показував їм силу і свою ласкавість, але лише мале число ізраїльтянів мали властивий страх і посвяту до Бога Єгови. Се було на рівнині Моаб, що Бог велів сказати до ізраїльтянів: “Бо Єгова, Бог ваш, се полон’я жерущє”. (5 Мойсея 4:24, А.П.В.) Для тих, що нова угода була установлена, і котрі були введені в угоду о царство, апостол повторяє ці слова: “Бо наш Бог – огонь пожираючий”; і для цієї самої причини апостол додає: “Маємо благодать (вдячність і чистоту серця і посвяту Богу), котрою треба нам служити до вподоби Богу з шанобою і страхом”. – Жидів 12:28,29

3 Ізраїльтяни в Моаб землі були типичними людьми, а духові ізраїльтяни взяті з між народів для імени Єгови є позатипічними людьми, для котрих права Єгови виголошені для кермування Його організації, є незломані й незмінні. Сим Божественним правам муситься повинувати, і горе тому, що занедбає або відмовиться бути послухним. (5 Мойсея 28:58) Воля Єгови, отже Його угода, не лише є виражена але тепер відкрита для тих в угоді о царство, що вірно і радісно служать тому царству.

4 Як Господь промовив до натуральних ізраїльтянів у Моаб землі, так тепер Він говорить до тих, що в угоді о царство: “Тайні річи (не відкриті іще) належать до Єгови, нашого Бога, а річи відкриті належать до нас і наших дітей, если сповнятимем всі слова сього закону”. (5 Мойсея 29:29, Ротердам, на полях) Бог Єгова не вимагає від своїх дітей, щоб вони робили неможливі річи: “Бо ся заповідь, що заповідаю її тобі сьогодні, вона не тяжка для тебе і не далека від тебе. Ні! Слова сі дуже близько в тебе, вони в устах твоїх і в серці твому, щоб сповняти їх. Дивись, я сьогодні поставив перед тобою життє й добро, смерть і лих”. (5 Мойсея 30:11,14, 15) Отже збільшена відвічальність паде на всіх тих, що були введені в угоду о царство, і сконечности в умовинах угоди є заключені прокляття для всіх тих, що добровільно стають непослушні. (5 Мойсея 27:1–8,13–26; 28:15–68; 29:16–29) Слова прокляття або кари не були виповіджені в тій цілі, щоб настрахати кого до послушенства, але щоби остережи, що треба оминати. (5 Мойсея 28: 58) Єгова вибрав собі людей для свого власного й святого ім’я, і не може ані не дозволить диявольській організації опоганити їх і в той самий час перебувати далше в

організації Сатани. В сім взгляді Він зсилає свої благословенства на тих, що слухають Його із чистого серця, (5 Мойсея 30:1–10) Такі прокляття мали бути виголошені на Ізраїля з гори Ебаль, що значить “неплідний”; а благословенства з гори Геразім, що значить “скалистий”, себто Велика Скала, від котрої всі благословенства пливають.

5 Сей факт, що Єгова так виразно зазначив прокляття і благословенства в угоді в Моаб землі, показує, що Він не лише дасть повне знання відвічальності тим, що є в лінії до царства, але що Єгова також пояснить вірним предмет відносно “лукавого слуги” кляси, як і також відносно “вірного й розумного слуги” кляси, відкриваючи їм виразну різницю між ними. Та не лише те, але Він велить гріхи “лукавого слуги” одважно голосити через Його вірних свідків на землі: “Клич грімко, не вдержуйсь, підними голос твій, мов труба, і вкажи моему люду беззаконня його, й дому Якововому всі гріхи його”. (Ісаї 58:1) Великий Суддя, Ісус Христос, засів тепер судити, і ті зібрані до Нього й в угоді о царство мають участь в сій роботі тим, що вони проголошують присуди, котрі були написані. (Псальма 149:5–9) *Вартова Башта* не може виповнити вірної служби для Господа, если б вона не звертала уваги на “чоловіка гріха”, “сина погібелі” і на Божі права відносно того ж, і також на мильний шлях тих, що служать Божим людям задля самолюбних цілей, як наприклад “вибрані старші” кляса. *Вартова Башта* не виголошує сих правд в цілі критицизму або щоби висміювати людей, але лише ради ім’я Єгови в послушенстві до Його приказів.

6 В часі вступлення в угоду через жертву, кожний згодився бути послухним волі або приказам Божим, і на сей факт мусить звертатися увагу Його людям. Се запевнення є стверджено словами Господа Бога, які Він висказав в Моаб землі. (5 Мойсея 6:6–9; 11:18–21; 27:1–8) Угода зроблена в Моаб вимагала, що умовини й правила її мали бути перечитані прилюдно ізраїльтянам в місці (організації) вибраним Єговою. (5 Мойсея 31:10–13) Ось так передсказано, що правила відносно угоди о царство мусяться пригадувати людям Божим, щоби вони пізнали вимоги того ж. “Тим подобає нам більше вважати на те, що чували, щоб іноді не відпасти”. (Жидів 2:1) “Тим і не занехую завсіди пригадувати вам сі річи, хоч ви й знаєте, і утверджені у сій правді”. – 2 Петра 1:12

7 У минушій часі святий дух був потішителем і помічником для Божих людей, і ті браття, що мали б посідати духа Господнього, ділали як учителі посвячених; але тепер, від коли Господь Ісус Христос прийшов до храму, Бог Єгова і Його Великий Пророк, Ісус Христос, є Учителями, і вони не є вже більше відопхнуті на бік, але їх ясно бачуть вірні, і вірні отримують знання й вирозуміння зі слова Божого одкритого їм через голову організації храму. Роблячи угоду в Моаб, котра представляла угоду о царство, земля і небеса були покликані бути свідками того ж. (5 Мойсея 30:19) Се показує, що угода

о царство і справи приналежні до нього мусять бути проголошені на землі іншим чим тим, що в угоді, щоби вони могли знати, що має прийти. Се угода або ціль Єгови, що мусить бути проголошена, і ніхто не може додати ані відоймити від висказаного заміру зазначеного в Його слові. – 5 Мойсея 4:2; 12:32; Одкриття 22:18,19; Приповіді 30:6

8 Отже теперішній час – се день добровільної постанови із повною відвічальністю положеною на тих, що були введені в угоду о царство. (5 Мойсея 11:26–28) Се для тих, що тепер вірно і радісно служать Богу в храмі котрим Єгова відкриває свої тайни, о скільки ті тайни мають бути відкриті. Пізнавши ті тайни, себто, діставши виrozumіння Божих замірів відносно тих що в храмі, кляса царства або громада мусить йти і проголошувати їх іншим.

ОСТАНОК УВЕДЕНИЙ

9 Се тоді, коли святі Єгови були зібрані разом до Нього в храмі і коли нова угода була установлена для них, і коли Сион породив своїх “других дітей”, що останок Божих людей на землі був уведений в угоду о царство. Се було представлено словами висказаними до Ізраїля в Моаб землі, а іменно: “Утихомирись і слухай Ізраїлю! Дня сього став єси народом Господа, Бога твого”. (5 Мойсея 27:9) Єгова тоді розділює своїх людей від інших задля сього, “що ти приступив до завіту Господа, Бога твого, що під клятьбою установляє Господь, Бог твій, сьогодні з тобою про те, щоб поставити тебе сьогодні своїм народом, а він щоб був Богом твоїм, як сам обіцяв тобі і як він клявся батькам твоїм, Авраамові, Ісаакові і Яковові”. (5 Мойсея 29:12,13) Ось так Єгова показує, що люди взяті з між народів в угоду о царство були взяті для виконання Його замірів, а іменно, щоби вони були вжиті для оправдання Його ім’я. Він привів сих до храму, поклав на послушних одержу спасення і ризи справедливості, щоби їх можна було вповні пізнати яко людей Божих в Його справедливій організації, зібраних до Нього після Його заміру. “І заповів нам Господь сповняти всі ці встанови, щоб ми боялись Господа, Бога нашого, нам на добро по всякий час, щоб нас держав при життю, як воно тепер єсть. І буде се праведність наша, як сповнятимемо всі ці заповіді перед Господом Богом нашим, так як він заповідав.” (5 Мойсея 6:24,25) Для потіхи тих, що є в угоді о царство, і котрі пильно стараються бути послухними Божим заповідям, Він каже: “О, блажен єси, Ізраїлю! Де такий нарід, як ти, що спас тебе Господь, щит помочі твоєї і меч слави твоєї? Вороги твої будуть піддобрюватись тобі, а ти ступатимеш по горах їх”. – 5 Мойсея 33:29

10 Останок в угоді о царство є “вибраний” Єговою. (5 Мойсея 4:7,8,20,32,38) У минулому часі вони не були народом, але тепер, будучи вибрані і помазані, вони стались людьми Єгови для Його ім’я. (1 Петра 2:9,10) Вибрання сих, і введення їх в угоду царства не можна завдячувати жадному самооправданню, але завдяки вірності Єгови до Його

угоди і задля оправдання Його слова і ім’я. Вони були взяті для Його ім’я і признані за їх вірність і послушенство. Упадок Божих визнаних людей, котрі були покликані і котрі упали, мусяться прийняти яко остерогу, що “хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав”. – 1 Коринтян 10:12,13

11 Ізраїльтянів Господь провадив через сорок років, і тому вони не були несвідомі. Так і в 1919 році останок не був несвідомий, але був запізаний з Божими минувшими учинками відносно вірних як і також бунтівників протягом періоду приготування дороги перед Господом; і се було представлено через Моаб угоду. – 5 Мойс. 11:1–9

12 Єгова через Моаб угоду, себто, угоду вірності предсказав, що Він дасть останкові нове ім’я, і що вони мусять бути святими людьми цілковито віддані службі Єгови і служити Йому вірно. (5 Мойсея 26:18,19; 28:10) Останок мусить знати в сей день “(себто в день Єгови), що Єгова є Бог; отже вони відвічальні за розголошення сих великих правд і вони мусять бути в повні послухні Богу в несенню свідоцтва о правді. (5 Мойсея 4:39,40; 29:5,6) Послушенство запевняє їх, що вони позістануть “в країні живих”. (5 Мойсея 5:33; 11:21) В угоді зробленій в Моаб робиться натиск на вірність. Отже вона властиво називається угода вірності.

13 Велика доброта Єгови і Його ласкаве розпорядження для останка є знане в угоді вірності. (5 Мойсея 8:2–5; 29:5,6) Він там ясно зазначає, що останок колись у неволі в організації Сатани буде вповні визволений і привернений до Бога і буде зроблений частию Його святої організації. (5 Мойсея 30:1–8) Лише вірні перебувають в привилею служби, і привилей яким колись тішились ті, що стались невірними, перейшов до вірних; і се було предсказано в угоді вірності. (5 Мойсея 32:21) В гармонії із сим Ісус сказав приповідь про таланти. – Маттея 25:14–30

14 У тій угоді в Моаб Бог дививсь на час, коли Він виведе для себе дітей, що були представлені через Естер і Рут, і що та кляса представлена через них буде включати останка царства; і тепер можна бачити, що Бог сповнив сей прекрасний пророчий образ. – 5 Мойсея 29:14,15; 32:43

ВИМОГИ

15 В тій угоді в Моаб Єгова предсказав свої вимоги від останка. Вони мусять бути відділені люди і не приставати до світа. – 5 Мойсея 12:29–32; 16:21,22; 18:9–14

16 Вони не можуть поповняти перелюбства; а перелюбство духових ізраїльтянів головню значить неправне сполучення з сатанською організацією. Сього не можуть робити Божі люди. Вони навіть не можуть дотикатися нечистої річи, себто, сатанської організації. (5 Мойсея 22:13–20) Вони не можуть годитися зі світом, але мусять бути цілковито посвячені Богу і Його царству. – 5 Мойсея 7:1–5; 12:1–3

17 Вони не можуть вповати на світську поміч, але мусять давати правду всім, що бажають її. (5 Мой

сея 15:6) Вони мусять затримати їх невинність до Бога що буде випробуване через їх згідне хвалення Єгови або зневаження Його святого ім'я. (5 Мойсея 29:24–28) Єгова розложив празник перед своєю царською організацією, і вірний останок сидить із Ісусом Христом при столі і є співучасником того празнику, і тому мусить споживати лише чисту поживу, що приходить зі стола Господнього, а не шукати за річками, що походять від людей. (5 Мойсея 14:1–21) Вони мусять вірно перебувати в умовинах віковичної угоди відносно святости життя. (5 Мойсея 21:1–9) Між людьми останка в храмі не може бути несправедливости, ошуканства, ані діл без овочних. (5 Мойсея 25:11–16) Між ними не може бути опозиції або ошукства але шляхетність до бідних і помагати одні другим. – 5 Мойсея 22:1–8

18 Ті, що були взяті в угоду о царство не мусять відзначувати себе. Вони не мусять ставатись жінками, ані вони не потребують носити невластивої одежи, щоби звернути на себе увагу. Вони мусять віддати славу Єгові. (5 Мойсея 22:5–12) Всі вони мусять прийти до стану єдності в Єговій організації і бути послухними інструкціям Божої організації, котрі то інструкції виходять від храму. Будучи в єдності, вони будуть мати довіря один до одного і будуть старатися робити добро один одному. Дальші докази, що кождий мусить бути послухний приказам, які виходять з храму; вони не мають більше робити для кожного чоловіка те, що є “правим в його власних очах”, але поступати після порядку і виконувати роботу приписану їм, приносячи їх хвалення Єгові. (5 Мойсея 12:8–14) Нехай же всі з останка тепер вважають, щоби їм не упасти з причини їх гордості або бажання йти за їх власними ідеями щодо того, як виконувати Божу роботу. Службу Єгови муситься виконувати в Його вибранім місці де Він поклав своє ім'я, що є Його храм або організація. Ту службу муситься виконувати постійно і вірно і в назначений спосіб. (5 Мойсея 12:18–28; 14:23–27; 26:1–3) Святина є очищена і останок мусить перебувати в цілковитій єдності. Останок мусить мати велику одвагу в проголошенню правди. Ісус Христос, будучи великим Священником Єгови, зсилав благословенства на тих, що в угоді. (5 Мойсея 33:6–29) По якомусь часі вони були приведені в угоду, а по 1926 році настав час благословенств. (Даніїла 12:12; гляди *Вартову Башту*, 1929 рік, сторінка 375, англ.) Вірний останок буде мати цілковите довіре в Єгову і не боїтиметься ворога; бо Єгова є їх прибіжище. – 5 Мойсея 33:26–29

19 Що останок мусить тепер знати і пильно голосити присуди Господні, то п'ята книга Мойсея, написана відносно Моаб угоди, виразно відкриває лукавого слугу і містить в собі виразні пророцтва відносно “лукавого слуги” і що “лукавий слуга” кляса буде втікати перед ворогом і попадеться в неволю. (5 Мойсея 32: 15–27,30,31) Єгова буде судити їх. (5 Мойсея 32:34–38; Захарії 14:2) Угода вірности таких показує, що вірний останок не буде мати

нічого спільного із “лукавим слугою” клясою, але буде оминати їх і відмовиться входити в суперечку з ними. – 5 Мойсея 33:11

ВІЙНА

20 Єгова дав приказ тим, з котрими Він зробив угоду в Моаб, щоб вони воювали амалакітів і канаанців, представляючи сим, що вірний останок мусить тепер наступати війною проти тих, що тепер стоять у святім місці і котрі є ворогами Бога. (5 Мойсея 20:10–17) Такі вороги фальшиво й зводничо кажуть, що вони представляють Бога, і тому їх муситься строго відперти назад і відкрити їх правдою. (5 Мойсея 7:22–24) Єгова дав інструкції до війни й спосіб воювання, в який мусіли воювати Його типічні люди. (5 Мойсея 20:1–20) Останка навчено в справах війни проти ворога, і, вповаючи на Бога, вони мусять одважно поступати після інструкцій даних їм Господом. (5 Мойсея 7:22–24) Вірний останок, будучи в армії Господній, не має боятися нападу сучасних оруженних ворогів, представителів Сатани. (5 Мойсея 7:17–21) Вірні будуть дальше наступати на опозицію й йти вперед, хотя й много не вигод і терпінь вони переходять задля їх вірности. Вони мусять без страху дальше проголошувати хвалення Єгови, проголошувати Його присуди й Його царство. Бог Єгова є в їх таборі, й вони мусять тримати той намет чистий і цілковито посвячений Єгові. (5 Мойсея 23:9–14; 31:1–8) Цілковита єдність останка Єгови, і їх безперестанна вірність у виконанню служби із радістю і співом вдаряє страхом ворога; і се було представлено в угоді зроблених в Моаб. – 5 Мойсея 2:25; 11:25; Филипян 1: 27–29

21 Єгова – се Бог своїх справедливих людей, котрих Він назвав як Ізраїль, і вони є людьми Божими. Вони були відлучені від всієї сатанської організації, навчені про тайні річі Всевишнього отримавши сі річі в тайнім місці або храмі, і тепер вони вислані, щоби одважно голосити Його ім'я. Такі є люди Божі, що знаходяться на землі, і котрі є тепер в угоді о царство. Сі вимоги і благословенства представлені в угоді о царство були написані наперед, щоби збільшити потіху й надію Божих вірних людей. (Римлян 15:4) Головно для їх потіхи і щоби зробити їх сильними, Єгова велів написати для користи вірного останка от сі дорогоцінні слова: “Нема над Бога Ізрайлевого, що несеться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх! Безпечно живе проживає Ізраїль, живе собі народ Якова окрім в сьвітлі, в землі багатій хлібом і вином; а небеса його благословлять його росою. О, блажен еси, Ізраїлю! Де такий нарід як ти, що спас тебе Господь щит помочі твоєї і меч слави твоєї: Вороги твої будуть піддобрюватись тобі, а ти ступатимеш по горах їх” – 5 Мойсея 33:26–29

СПОРІДНЕННЯ

22 Одна головна ціль Єгови є оправдати своє ім'я,

щоби всі сотворіння могли побачити і знати, що Він – Бог, і що если сотворіння хоче жити, то мусить бути в гармонії з Ним, із Святим. Отже, всі угоди Єгови мають близьку зв'язь із собою. Коли Люцифер збунтувався і звернув чоловіка на дорогу гріха, Єгова заявив, що Він поставить ворожнечу між насінням жени (Божою женою; представляючи Його організацію) і насінням Сатани, і що насіння Божої жени остаточно побідить на оправдання Божого великого ім'я. (1 Мойсея 3:15) Се заявлення було в дійсності угодою Єгови, тому що се був вираз Його заміру, котрий то замір є незмінний. Ісус Христос, насіння обітниці, цілковито побідить Сатану і його організацію, на славу Бога Єгови.

23 Віковична угода яку Бог зробив з Нойом відносно святости життя було заявленням Його заміру, показуючи всім сотворінням, що Єгова – Життядатель, єдиний правдивий Всемогучий Бог, і що ніхто не має права відбирати життя без дозволу Єгови і що ніхто не може дати. Ся угода – се оправдання Єгового святого ім'я. – 1 Мойсея 9:1–12

24 Єгова взяв Авраама у землю Канаан, і там ужив Авраама яко образ себе самого, а жену Авраама представити Божу організацію, і їх сина, Ісаака, яко прообраз насіння обітниці, котре Бог ужис для оправдання свого ім'я. Благословенства для людей які прийдуть до них через Оправдателя й Відкупителя, з konieczности є випадкові до оправдання ім'я Єгови, яко наслідок цієї причини, тому що життя для послужних докаже, що ім'я Єгови стоїть за життям і що Він може поставити людей на землі, що затримують їх невинність взглядом Нього й отримають життя в назначений Ним спосіб. Єгова не дозволив Сатані убити Йова, коли та велика драма відбувалась. (Йова 2:6) Если би Йов був убитий, то він не був би ужитий дальше в тім пророчім образі. Представлення Ісаака яко жертви через Авраама представляло, що Бог дозволить своєму лютому Синові умерти від руки Сатани і що Єгова об'явить свою найвисшу силу й оправдає своє ім'я через пробудження свого любого Сина зі смерті. Се була перемога для Єгови й оправдання Його ім'я. Бог постарався, що смерть Ісуса Христа, Його любого Сина стала викупом або викупною ціною за чоловіка: але та доброта й любов до людства – се менше важна річ до оправдання ім'я Єгови. Усі, що вірують в Господа Ісуса Христа і є послужні Йому, отримають життя, і будуть оправданням Єгового ім'я й Його слова.

25 Отже Авраамова угода – се Божий незмінний вираз Його заміру вивести насіння, котрим то насінням є Його любий Син, котрий затримав Його невинність до Бога, і котрий задля Його вірности до смерті отримав найвисше місце у цілій Його організації, ставсь великим Первосвященником Єгови і Оправдателем Його святого ім'я. Воскресення Ісуса із смерті, Його вивиснення і се, що Йому дано ім'я понад усі імена, і заявлення Єгови, що всяке коліно поклониться перед Ним і всякий язик визнає Його ім'я, на славу Божу, є безперечним доказом, що

Єгова – єдиний правдивий і всесильний датель всякого життя і совершенного розпорядження дати життя послужним із роду людського через Ісуса Христа є другою важною річчю до оправдання Його ім'я. Нема причини, чому би Єгова мав робити угоду, щоби дати життя котрому – будь сотворінню, але є багато причин, чому Він мав зробити угоду, себто, виразити свій замір оправдати своє ім'я; і така то ціль Його угоди.

26 Тоді Єгова зробив прообраз в Єгипті, щоби показати свою ціль оправдати своє ім'я. (2 Самуїла 7:23) Його зібрання і відділення для себе людей є не лише для того, щоби спасти їх, але щоби Він міг мати людей для свого ім'я; і їх спасення залежить від послуженства у виконанні задачею приписаних їм. Перед тим нім Він вивів насіння обітниці, Єгова зробив прообраз, як Він возьме людей для свого ім'я, і се Він зробив в угоді зроблених в Єгипті і установлених в Синай. Несовершений і грішний нарід ізраїльський не міг бути людьми для Його ім'я, аж поки не прийшло “обіцяне насіння”; для того закон угода була додана “задля переступів” (грішного стану, несовершеного) додано його, доки прийде насіння (Ісус Христос), котрому обітвано”. (Галат 3:17,19) Ісаак, син Авраама, був типом на Ісуса Христа, улюбленого сина Божого, котрий є “насінням обітниці”. Він мусів прийти перше нім люди для імени Його могли бути вибрані.

27 Коли Ісус Христос прийшов, мале число жидів, що були вірні і прийняли і слухали Його слова, були перенесені від Мойсея, посередника закон угоди, до Христа, а всі інші ізраїльтяни були відкинуті. Єгова зробив з Ісусом Христом нову угоду, щоби сим чином Він міг доконати те, що закон угода не могла доконати, а іменно, взяти з між народів людей для Його ім'я, котрі то люди мусять бути цілковито посвячені Богу. Нова угода була вираженням волі або заміру Єгови, що Він вибере з між народів людей для свого ім'я, і що угода се средство ужите Єговою для виконання Його замірів. Нова угода не є средством для давання життя кому будь, але ті взяті в угоду мусять перше мати услівне право до життя, і, если вірні Господеві, вони отримають без-услівно вічно триваюче життя. Ся вірність мусить бути доконана по тім, як вони були взяті в нову угоду. Усі введені в нову угоду мусять перше безуспішно згодитися чинити волю Божу, впираючи свою віру і їх діла на пролятий крові Ісуса Христа, яко викупний ціні за чоловіка, і яко одиноким средством, через котре чоловік може дістати життя, будучи так оправданий вірою, і тоді народжений духом Божим, усі такі приходять під умовини нової угоди. Ті, що доказали вірність свою аж до приходу Ісуса Христа до храму чинити суд, і котрі отримали признання після суду, є люди взяті з між народів для Єгового ім'я, і для них нова угода є установлена, і сі є взяті в угоду о царство.

28 Бог Єгова зробив угоду з Давидом о царство. (2 Самуїла 7:16) У тій угоді Давид представляв або був типом на Ісуса Христа, котрого Єгова зробив

царем. “Зробив я завіт з вибранцем моїм, я клявся перед Давидом, слугою моїм: На віки забезпечу насіння твоє, і на всі роди престіл твій збудую. По віки сохраним милість мою до него, і заповіт з ним не зміниться. І посаджу насіння його на віки, і престіл його, як дні небесні. Не зневажу завіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх”. (Псалма 89:3,4,28, 29,34) Тут маємо непорушима заявлення заміру Єгови установити своє царство із своїм улюбленим сином на престолі. Пізніше Ісус сказав своїм ученикам, що Єгова зробив угоду з Ним о царство і що ті взяті для ім'я Єгови, і що позістали вірними, Ісус завітував їм, що вони будуть частию царства і в царстві з Ним. (Луки 22:28–30) Отже нова угода була средством Єгови для вибрання людей для Його ім'я, щоби ті, що були так взяті і котрі докажуть вірність, могли увійти в угоду о царство і статись частию царства.

29 В Моаб землі Єгова зробив угоду з своїми вибраними людьми, що були виведені з Єгипту сорок років перед тим, і та угода в Моаб представляла угоду о царство. Ісус, народжений від жєни і під законом не був сином закона але був і є сином Божим. Він сповняв умовини угоди зробленої в Моаб і Єгова зробив Його великим Пророком на котрого Мойсей був прообразом. Дальше показуючи споріднення між угодою в Моаб а угодою о царство, коли Ісус був поставлений на пробу через Сатану, Він навів слова Божі написані Мойсейом в 5 книзі. Коли Сатана іспитував невинність Ісуса, то Він (Ісус) навів слова з п'ятої книги Мойсея 8:3. “Він же, озвавшись, сказав: Писано: Не самим хлібом жити ме чоловік. а кожним словом, що виходить із уст Божих”. (Маттея 4:4) У другій спокусі Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:16. “Рече йому Ісус: Писано знов: Не спокушуй Господа Бога твого”. (Маттея 4:7) Коли ще іншу спокусу Диявол представив Йому, Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:13. “І, озвавшись до него, рече Ісус: Геть від мене, сатано, писано бо: Кланятимешся Господеві Богу твоєму, й Йому одному служитимеш”. (Луки 4:8) Іншим разом Ісус навів слова пророцтва записані в п'ятій книзі Мойсея, і між ними знаходяться слова Маттея 5:31,33,38, і Марка 10:4. Коли Ісус висказав слова про зібрання вибраних, Він мав ясно на увазі слова Мойсея в Мойсея 30:4, Маттея 24:31, і Марка 13:27.

30 Споріднення закон угоди зробленої в Єгипті і установленної при горі Синай із угодою вірности в Моаб, добре представляло споріднення нової угоди зробленої в позатипічнім Єгипті і установленної при горі Сион до угоди о царство, котра то остання угода вимагає абсолютної вірности зі сторони тих, що остаточно будуть мати часть у царстві Ісуса Христа. (5 Мойсея 29:1; Луки 22:14,20,28–30) При установленню Спомину Ісус заявив своїм ученикам, що нова угода була зроблена і що Він запросив їх бути учасниками в нїм, і тоді Він сказав їм, що Єгова завітував Йому царство, і Його слова до Його учеників показують, що вірність – се головна річ яка

вимагається від тих, що були введені в угоду о царство. Нова угода – се знаряд Божий, який Він уживас, щоби вибрати собі людей бути свідками Його імені; під час, коли угода о царство – се Його приготування, даючи нагоду тим, що були взяті в угоду і що стались свідками Єгови, щоб вони могли доказати їх вірність аж до смерті”. – Одкриття 2:10

31 Споріднення нової угоди з Авраамовою угодою і угодою о царство здається ясно було представлено через ефод і нагрудник типічного священника, котрий служив натуральному Ізраїлю. “І зроблять вони наплічника із золота й блавату, пурпуру й кармазину і з нитяного полотна майстерним робом тканого. У його мають бути на обох кінцях його два нарамники до звязання, щоб так був звязаний. І пояс у наплічника, що буде на йому, буде такої ж роботи, одної з ним ткани; із золота й блавату, і пурпуру й кармазину, і з тонкого кістяного полотна. І візьмеш два оніксових каменів, та й повирізуєш на їх імена синів Ізраїлевих: Шість імен їх на одному камені, і шість других імен на другому камені, по черзі народження їх”. – 2 Мойсея 28:6–10

32 Арон первосвященник мав на своїх раменах ефод. Передна часть ефоду представляла Авраамову угоду. Задня часть ефоду здається ясно представляла нову угоду, у котру Божі діти були введені потім, як вони зробили угоду через жертву і котра то угода робиться в часі їх посвячення. (Псалма 50:5) Нова угода – се средство ужите для зібрання з між народів вірну громаду людей, котра через всиновлення сталась частию насіння Авраамової угоди.

33 Відносно нагрудника судового є написано: “І зробиш нагрудника судового робом майстерським, таким робом, як наплічника зробиш його; із золота, блавату й пурпуру та кармазину, та тонкої нитяної тканини зробиш його. Четверокутний він буде, двоїстий, пядь завдовжки і пядь завширшки. І понасадиш на йому оправлене каміння, чотири ряди каміння; один ряд: Сардій, топаз і смарагд, ряд первий; а другий ряд: Гранат, сафір і діамант; а ряд третій: Опаль, ахат і аметист; а четвертий ряд: Хризоліт і онікс і яспіс; оправлені в золото будуть вони в своїх кубельцях. І будуть камені по іменам синів Ізраїлевих, дванайцять по іменам їх; вирізані як печатка, кождою з ім'ям своїм буде, по дванадцяти колінам”. – 2 Мойсея 28:15–21.

34 Сей нагрудник, на котрім знаходилися каміння, представляв угоду о царство, до котрого то царства є покликані народжені з духа, і в котрім то царстві вірні будуть мати часть з Ісусом Христом, царем і Первосвященником Єгови. Ті, взяті в угоду о царство мусять бути цілковито посвячені Єгові, так як напис вибит на плиті з чистого золота на короні Первосвященника звучала: “Святість Єгови”. Ось такі мають бути вірні свідки Єгови, котрі оголошують Предвічного Царя в Його царстві і котрі доказують їх вірність аж до смерті і увійдуть вповні в наслідок царства. – Захарії 9:16

(Продовження на сторінці 130)